

Scinteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Din cronică întrecerii uteciste

CARBUNE
PESTE PREVEDERI

Hotărâri să împlinesc marea sărbătoare a 23 August cu rezultate dintre cele mai bune în producție, tinerii din cadrul întreprinderii miniere Cimpulung Muscel au întreprins în aceste zile numeroase acțiuni de muncă patriotică, valoroase inițiative ce au avut drept scop deschiderea de noi fronturi de lucru în abataje, finalizarea înainte de termen a investițiilor. Drept urmare, cantitatea de carbune extrasă suplimentar, de la începutul anului și până în prezent, se ridică la peste 13.000 tone. Totodată, numai la prima decadă a lunii august tinerii minierii cimpulungeni au scos la suprafață din subteran 500 armături metalice care urmează să fie recondiționate tot prin muncă patriotică de către utecisti.

OBIECTIVE DE INVESTIȚII ÎN EXECUȚIE PROPRIE

Peste 300 utecisti din sceltile „autoutilitari” și „cablu de energie” ale întreprinderii de cabluri și materiale electroizolante din București sunt mobilizați în aceste zile la șantierul de investiții din incinta unității, unde au preluat să execute cu forțe proprii mai multe obiective. În aceste prime zile ale lunii august tinerii de la I.C.M.M. București au executat 2 fundații pentru masinile de cablu de 20 kilovolți și o altă fundație necesară montării extruderului pe care se vor realiza izolațiile unei largi game de conductori.

SAPTAMINA MUNCII PATRIOTICE

În aproape toate unitățile economice ale județului Dimbovitza organizațiile U.T.C. au organizat în cinstea aniversării de la 23 August zile și săptămâni cu producții record, ale asemenen acțiuni ce au drept scop depășirea angajamentelor asumate de colectivele de muncă în întrecerea din acest an. Rezultate deosebite au fost înregistrate la șantierul județean al tineretului, unde brigadierii — muncitori, elevi, specialiști, veniți în sprijinul constructorilor de la I.C.M.M. Tirgoviste au executat lucrări în valoare de peste 500.000 lei. Pentru a întregi succesele obținute până la această dată, utecistii de la Combinatul de oteluri speciale Tirgoviste au hotărât să elaboreze o sarcină a tineretului, iar la I.A.E.I. Titu, I.M.U.T. Moreni, S.A.R.O. Romlux, întreprinderea de utilități petrolifer, C.L.A. Fieni săptămâna în care ne aflăm a fost declarată „săptămâna a muncii patriotice”.

ANGAJAMENT INDEPLINIT ÎNAINTE DE TERMEN

Și tinerii din unitățile economice ale orașului Agnita, județul Sibiu, înscriși în aceste zile în graficul producției importante depășiri ale prevederilor planului. Astfel, la Fabrica de utilaje și accesorii din localitate, unde o bună parte din producția acestui an o reprezintă produsele noi și reprotectate, utecistii au realizat suplimentar în zilele care au trecut din luna august mobilier din lemn, pentru diversi beneficiari din întreaga țară, în valoare de circa 500 mii lei. În acest fel, valoarea producției marfă realizată suplimentar în acest an se ridică la 3.27 milioane lei, angajamentul asumat de colectivitatea unității în cinstea zilei de 23 August fiind îndeplinit înainte de termen.

Grupaj realizat de N. MILITARU

Tinerii — în prima linie a muncii pentru țară

Zile toride, îmbrăcate în văl subțire al pământului răcolit de zecile de buldozere, basculante și excavatoare, de sutele de lopeți minuite de elevii și studenții celei de-a treia serii de brigadierii din acest an de muncă. Zile care intră temeinic în amintirea tuturor celor ce și-au făcut din această vară un anotimp al muncii durabile, făcută cu încredințare și spirit organizatoric exemplar. Zile toride și zile de efort neobosite care confirmă capacitatea tinerilor brigadierii de a aduce la îndeplinire unul dintre cele mai ambițioase angajamente anuale asumate vreodată. În acest an de muncă pentru țară, hotărârea celor peste 6.000 de brigadierii — „permanenți” ai șantierului, precum și elevii și studenții prezenți aici în serii de cite trei luni — prevede: realizarea unui volum de excavare de 17,2 milioane metri cubi, curățarea a 180.000 metri cubi beton pentru zidurile de sprijin a malurilor Canalului din „tronsoanelor tineretului”, tronson cuprins între kilometri 45 și 54, lucrări în valoare de 66 milioane lei pentru construirea de taluze, drumuri tehnologice, racordarea unor văi la Canal, coborârea nivelului unor ape subterane și organizării de șantier.

Mii de tineri, pregătiti aici în profesii specifice șantierului, sau perfecționați în focul muncii de zi cu zi întreținând efort de finalizare a unui obiectiv dintre cele mai mari obiective ale actualului cincinal. Acestui eșalon de tineri constructori li se adaugă brigadierii (maistrul coordonator Petru Desihaci) s-au angajat să realizeze în cele trei luni de practică productivă (iunie-august) 10.000 mp de taluzuri în zona kilometrelor 49 a canalului. La ora la care apar aceste rânduri angajamentul elevilor Liceului Industrial 2 construcții din Botoșani este îndeplinit. În plutonul fruntestier se mențin cu consecvență și elevii din Bacău îndrumați de mesterii Costache Cercei, Ioan Birjovianu și Irod Curău, tineri care fac lucrări de înaltă calitate și complexitate pe șantierul de construcții și instalații din Agigea, sau imprimă un nivel înalt muncii în lucrările de taluzuri și drenări din punctul de la kilometrul 60. Acolo i-am întâlnit și pe cei trei elevi băcăuani — Mihai Popa, Liviu Bostan și Ion Tudoreanu — incluși „cu drepturi și îndatoriri egale” într-o echipă compusă numai din meseriași de categoria 60.

Trăind din nou experiența șantierului, tinerii depășesc repede tot ceea ce au reușit să acumuleze în mai multe trimestre de școală. Disciplina muncii și multitudine de situații inedite în fața cărora este pus din nou aici constituie o adevărată școală de perfecționare a caracterului, un factor de modelare a personalității. Au fost tineri care nu dețineau nici o pregătire profesională.

Pe Șantierul național al tineretului

Canalul Dunăre — Marea Neagră

ÎN CRONICA FAPTELOR DE ZI CU ZI, NOI RECORDURI ȘI PERFORMANȚE

rui elevi și studenți, al căror aport nu se măsoară numai în sutele de metri pătrați de taluz, sau în mile de metri liniari de canale pentru cablu electric și aducțiuni de apă. „Există lucrări complexe, din categoriile 3, 4, 5 și chiar 6 pe care elevii le execută fără a ne cere nici un fel de problemă”, spune Constantin Andrei, comandantul adjunct al Șantierului național al tineretului.

samentele de brigadierii elevi și studenți au fost deseori evidențiate în fața celor care au prilejul rapoartelor anuale pentru activitatea din taberele Medgidia, Cernavodă, Basarabi și Cumpăna.

șani (maistrul coordonator Petru Desihaci) s-au angajat să realizeze în cele trei luni de practică productivă (iunie-august) 10.000 mp de taluzuri în zona kilometrelor 49 a canalului. La ora la care apar aceste rânduri angajamentul elevilor Liceului Industrial 2 construcții din Botoșani este îndeplinit. În plutonul fruntestier se mențin cu consecvență și elevii din Bacău îndrumați de mesterii Costache Cercei, Ioan Birjovianu și Irod Curău, tineri care fac lucrări de înaltă calitate și complexitate pe șantierul de construcții și instalații din Agigea, sau imprimă un nivel înalt muncii în lucrările de taluzuri și drenări din punctul de la kilometrul 60. Acolo i-am întâlnit și pe cei trei elevi băcăuani — Mihai Popa, Liviu Bostan și Ion Tudoreanu — incluși „cu drepturi și îndatoriri egale” într-o echipă compusă numai din meseriași de categoria 60.

PAVEL PERIL

(Continuare în pag. a II-a)

Satul românesc are nevoie în primul rind de tineri

Orășeni de mai multe generații, sau orășeni de ocazie, de pripășiri urbane mai recente, vorba lui Arghize, ne întorcem cu coada ochiului spre sat doar atunci când ne pune zăbăni în fața anafurii unei nemulțumiri. Coadă — să zicem — asimetrică de la doborâș sau invincibilitatea unei preocupări care se cocotă prea sus pe mercurial. Altfel, dinspre partea noastră, spune Constantin Andrei, rosturi de șurub și automatizare, satul poate nici să nu existe, sau, mă rog, să existe în plată lui dar să nu ne calce pe bombeu, să nu ne doacă boarince răzând morcovii de pe tarabe. Sint — m-am convins de curind — oameni care nu știu despre sat mai mult decât despre consistența petelor de pe soare.

Satul — există o întreagă claviatură reportericască a tinguirii — moare sus și pe cale de deces. Tărâni tineri, se zice, au căzut ireversibil în zăbăni care pus din nou aici constituie o adevărată școală de perfecționare a caracterului, un factor de modelare a personalității. Au fost tineri care nu dețineau nici o pregătire profesională.

adapto — e adevărat nu peste tot — din mers. Mai sint și țărani. Mai sint chiar și țărani tineri. Și, tonică, această constatare mi-a dat imboldul rîndurilor de față.

ȚĂRANII DE AZI

sitele filtre mai scapă uneori mizga în pahar. Casele bătrâne au început să conare, și puștin, în rămintă, odată cu triștii lor stăpîni octogenari. Să fie chiar așa?

aduce-n București. Vrea un ARO pe motorină. Și vrea să știe cum se procură pentru că și-a luat și alții din sat. Costă peste sute de mii... Ei și?!

PATRIA — METAFORA TUTELARĂ A MUNCII ȘI CREAȚIEI NOASTRE

Dintre toate genurile dramatice, piesa istorică a părut cea mai potrivită pentru comunicarea directă, vie, convingătoare a iubirii de patrie, marii oameni ai trecutului, luptătorii pentru libertatea țării, pentru dreptatea socială fiind cei ce purtau cu pasine idealurile prezentului. Și astfel au apărut pe firmamentul teatrului nostru eroi rămași până astăzi ca adevărate exemple de țărnie sufletească și atașament față de pământul țării, replicile lui Vlaicu Vodă din piesa „cu același titlu a lui Alexandru Davila, atunci cînd conturează durerea unui conducător ca durerea țării lui sau testamentul lui Ștefan cel Mare din „Aps de soare de Barbu Ștefănescu-Deavrancea în clipa în care aminteste tuturor că Moldova este a urmașilor „armășilor noștri”, sint memorabile pentru fiecare dintre noi.

Conferindu-se la dramaturgia contemporană, vom găsi același sentiment patriotic care l-a animat și însuflețit pe înaintași ai autorii pieselor de inspirație istorică, și fără îndoială că primele exemple pe care le găsim sint cele date de Marin Sorescu în Răceala și A treia ieapă, de Paul Anghel în Săptămîna patimilor și Viteazul de Mihnea Georgeorghiu în Zodia Taurului și Făcătoria 77, de D. R. Popescu în Muntele și Două ore de pace, de Dan Tărchiță, Alexandru Vol-

tin și alți autori care au evocat cu căldură, sinceritate și adevăr pagini glorioase din trecut. Mult mai important mi se pare însă atunci cînd putem detecta modul de manifestare a acestui nobil sentiment în lucrări ce se ocupă de contemporaneitate, subliniind astfel și relevind mai ales acele elemente noi pe care le

ni, modul de transfigurare a celui care simte nevoia descifrării a cit mai multe semne. Dar această contemporaneitate o avem mai cu seamă în piese care vorbesc despre zile de astăzi. Și aceste piese ni-l prezintă mai mult ca oricînd pe acest contemporan în legătură cu tot moment cu adevărat impresionant, un mare moment de teatru, este cel în care Maria, Tîrăna comunistă condamnată la moarte, le demonstrează temerierilor ei că nu au dreptul să vorbească despre dragostea de țară, pentru că ei nu știu ce înseamnă aceasta, patria fiind cu adevărat apărută și iubită de

de a gândi sau devine, și avem numeroase exemple, motivul dezbaterei dramatice, cauza conflictului. Un sfîrșit pe lampă de Paul Everac, Excursia de Theodor Mănescu sint piese în care se discută cu înfăptuire de împătîmită și ardentă atitudine poziția omului de astăzi, locul și timpul realizării lui plene, demonstrîndu-se limpede faptul că lucrul acesta nu se poate înfăptui decît în propria lui patrie, acolo unde munca lui îi este utilă lui însuși, dar și societății și semenilor.

ILEANA BERLOGEA

(Continuare în pag. a II-a)

Din bogatele tradiții revoluționare ale presei românești

Tribună a făuririi conștiinței înaintate, comuniste

Formarea conștiinței înaintate, revoluționare a omului constituie în concepția partidului nostru, a secretarului său general, unul din imperatiile fundamentale căruia presa este chemată să-l vîntorească. În virtutea acestor angajamente de dimensiuni istorice, presa s-a afirmat și se afirmă ca o tribună unică de manifestare a conștiinței publice în nemilicuități confruntate cu soluționarea problemelor concrete ale dezvoltării patriei, conștiință care se afirmă într-o expresie specifică a puterniceilor transformării petrecute în toate domeniile de activitate. În acest context multumile ce se petrec în conștiința omului, a tinerii generații, ca să ne referim expres la ea, se asază în rîndul celor prioritare.

Infăptuind cerințele pe care partidul le pune în fața noastră, conștiința noastră înaintată, pentru tot ceea ce corespunde cu adevărat și aduce împlinirea idealurilor comuniste de viață. În virtutea acestor angajamente de dimensiuni istorice, presa s-a afirmat și se afirmă ca o tribună unică de manifestare a conștiinței publice în nemilicuități confruntate cu soluționarea problemelor concrete ale dezvoltării patriei, conștiință care se afirmă într-o expresie specifică a puterniceilor transformării petrecute în toate domeniile de activitate. În acest context multumile ce se petrec în conștiința omului, a tinerii generații, ca să ne referim expres la ea, se asază în rîndul celor prioritare.

„În paginile presei comuniste arată secretarul general al partidului nostru, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — trebuie tratate cu mai multă exigență și într-un spirit de înaltă principialitate problemele educației, presă trebuie să combată cu fermitate concepțiile retrograde care se manifestă încă la unii membri ai societății noastre, să militeze hotărît pentru promovarea a tot ceea ce este înaintat, a concepțiilor revoluționare despre viață și lume, a materialismului dialectic și istoric”.

Noul centru al municipiului Slobozia
Foto: GABRIEL LEANCU

STIINTA TEHNICA PRODUCIE

Un maraton alcătuit din sprinturi succesive — iată o posibilă definiție a marii întreceri care este competiția noului. Descătușarea puterii creatoare a imaginației, a forței de anticipație a gândirii, neconvenționalele eforturi depuse în sensul unei cât mai ridicate pregătiri profesionale, totul dă impresia unei frumoase bătălii, a unui urcuș necesar pe drumul — deloc neted — al progresului.

Menirea tinerilor — a căror decisivă contribuție la victoria bătăliii amintite n-or putea fi tăgăduită — este, în aceste importante momente, de a afla căile prin care pot să realizeze concep și proiectează să vadă, cât mai repede cu putință, lumina realizărilor concrete. Depășirea grăbnică a etapelor intermediare, a oricăror tergiversări sau blocări pentru o perioadă de vreme ale îndrăznețului drum al ideii — sint fapte de conștiință, probind o dată în plus hotărârea tinerilor de a-și asuma întreaga răspundere față de societate, onorând cum se cuvine investiția de încredere făcută în competența și entuziasmul lor.

Tinerii văzuți de noi în ultima vreme, tineri care ne-au vorbit — în limbajul faptelor, dar și în cel al ideilor pline de curaj — despre ceea ce au realizat sau vor realiza, sint eroii articolelor pe care le cuprinde pagina de față (fără a avea pretenția că am reușit să dăm de ultima copertă a carnetelor de reporter pe care scrie „Bătălia pentru nou, bătălia pentru noi”). Elevi, muncitori, ingineri, oameni de știință, proaspeți absolvenți ai facultăților — vin să aducă mărturie pentru forța de creație a generației noastre, pentru încrederea cu care s-au să scruteze viitorul — înfăptuind.

DA, SÎNTEM ÎNTREPRINDERE MODEL

Octavian Barbu, președintele comisiei de creație tehnico-științifică a Comitetului județean Dimbovița al U.T.C., este bine informat cu privire la modul în care se desfășoară acțiunea „Știință — tehnică — producție” atât la nivelul județului, cât și la cel al fiecărei unități (economice, școlare, de cercetare-proiectare) în parte. Dovada — dosarul în care sînt adunate planuri de muncă, informări-bilanț, note de probleme trimestriale. O întreprindere reprezentativă pentru modul în care tinerii

contribuie la introducerea noului? Alegeți! Asta și facem. Din planul de muncă pe anul în curs aflăm că se va declanșa la întreprinderea S.A.R.O. acțiunea „Întreprindere-model în activitatea de creație tehnico-științifică”, iar din calendarul de activități preconizate pentru 1981, în dreptul lunii mai sînt scrise „sesiune de comunicări tehnico-științifice — S.A.R.O.”. Optăm, firește, pentru cunoscuta întreprindere țirgovișteană.

PATRU DESTINE

Întreprinderea e tânără, va implini 10 ani în vara viitoare. Deși tânără, sarcinile care-i stau în față nu sînt dintre cele simple, iar de care-ți poți da imediat seama atunci cînd afli că aproape 85 la sută din producția de strunguri realizată la S.A.R.O. este destinată exportului. Ce înseamnă, în principal, acest lucru? Efortul de a ține pasul cu cele mai noi cerințe ale tehnicii mondiale, încadrare în termenele de livrare, calitate deosebită, răspunsuri prompte la comenzi speciale ale beneficiarilor. Ce rezultă de aici? Că oamenii din miline cărora ies aceste strunguri trebuie să aibă o excelență profesională, pregătire în care trebuie să intre și deschiderea în fața noului, dar și producerea, gîndirea noului. Asemenea oameni există la S.A.R.O. și sînt și foarte tineri. Orice muncitor sau inginer de aici îți poate vorbi, atunci cînd se discută despre mîini și minți de aur, de patru foști muncitori (acum, la nici 30 de ani, maștri) — doi strungari și doi frezori, meseriași desăvîrșiți, intru-chiulind — pentru fiecare dintre tinerii ce continuă să intre pe poarta întreprinderii — exemple demne de urmat. Ion Badesa, frezor, a fost cel ce a adus, în '77, primul trofeu județului Dimbovița la un concurs pe meserii, locul III ocupat la Timișoara. În '79, tot el, a ocupat primul loc, Ion Neocșiu a cîștigat în '78 titlul de cel mai bun frezor din țară, pentru ca recent, la sesiunea județeană de comunicări tehnico-științifice, să ocupe locul al III-lea, cu un dispozitiv pentru rectificat alezaje, rezolvînd pentru întreprindere o problemă deosebită, cu aplicare practică imediată (înlocuind o foarte pretențioasă mașină care se exporta). Nici strungarii nu sînt mai preloși: alături de Constantin Cîrlan — o veritabilă personalitate în secția școlerilor —, celălalt tînar maistru, Constantin Cetățeanu, a obținut, în urmă cu doi ani, locul al II-lea la Olimpiada Internațională care a avut loc în Polonia.

animatori ai activității de creație tehnico-științifică de la S.A.R.O., autor a cinci inovații deja breveteate: Atunci cînd s-a pus problema înnoirii producției, conducerea întreprinderii a convocat un colectiv format din 6-7 tineri cărora i-a cerut să proiecteze o mașină complexă, un strung capabil să efectueze cel mai multe lucrări. Lucru greu de realizat, mai ales cînd strungurile care se produceau în acel moment — SNA — erau foarte bune și destul de complexe. Trebuia însă altceva. Din munca acestui colectiv de tineri și din încrederea ce a fost investită în priceperile lor, în elanul și competența profesională de care erau crezuți în stare s-a plămădit noul strung — SPA — un strung de concepție totală S.A.R.O., admirat de toți specialiștii de care a fost văzut, solicitat la export de către țări cu nivel tehnic înalt, cum ar fi S.U.A. Este vorba de un strung ce poate înlocui un mare număr de mașini-unelte, prin aplicarea unor dispozitive ce pot efectua orice fel de lucrări. Dispozitivul de rectificat frontal, de pildă (conceput de inginerul Mihail Bălușescu și Florin Borda) ridică precizia de executare a unor repere, executînd operații pentru care ar fi nevoie de mai multe mașini. Același lucru se întîmplă și cu dispozitivul de rectificat bare lungi și filete (proiectat de inginerul Jordan Opres), și cu dispozitivul de filetat în vîrtej (autor — inginerul Dan Anca). Un alt dispozitiv — conceput chiar de către cel care ne poartă vesteste — brevetat și foarte aproape de momentul intrării în fabricație — este cel de călire a camerelor spațiale.

INTELIGENȚA ESTE CHEMATĂ SĂ USUREZE CONDIȚIILE DE MUNCĂ

Problemele de organizare superioară a muncii și de îmbunătățire a condițiilor de lucru reprezintă la S.A.R.O. preocupări de prim ordin. Inginerul Gheorghe Dascălu, membru al comisiei profesionale a comitetului U.T.C. pe întreprindere, ne pune la curent cu o seamă întreagă de măsuri luate pînă la schimbarea fluxului tehnologic acolo unde se impunea

acest lucru (de pildă în locul unde se execută axul principal), mutarea unor mașini mari, care puteau dereglă altele de mare fizică și precizie, crearea unui dispozitiv de rotire la secția montaj, acolo unde se tusează săniile strungului SNA, înlocuind o muncă manuală grea, efectuată pînă acum în poziții de muncă foarte defavorabile, întreprinderea noastră căruicaroare autopropulsate sau cu macarale pivotante (sectorul mecanică grea). Toate aceste măsuri, care au fost luate ca răspunsuri eficiente la o serie de probleme reale ale producției, au solicitat din plin inteligența oamenilor de la S.A.R.O.

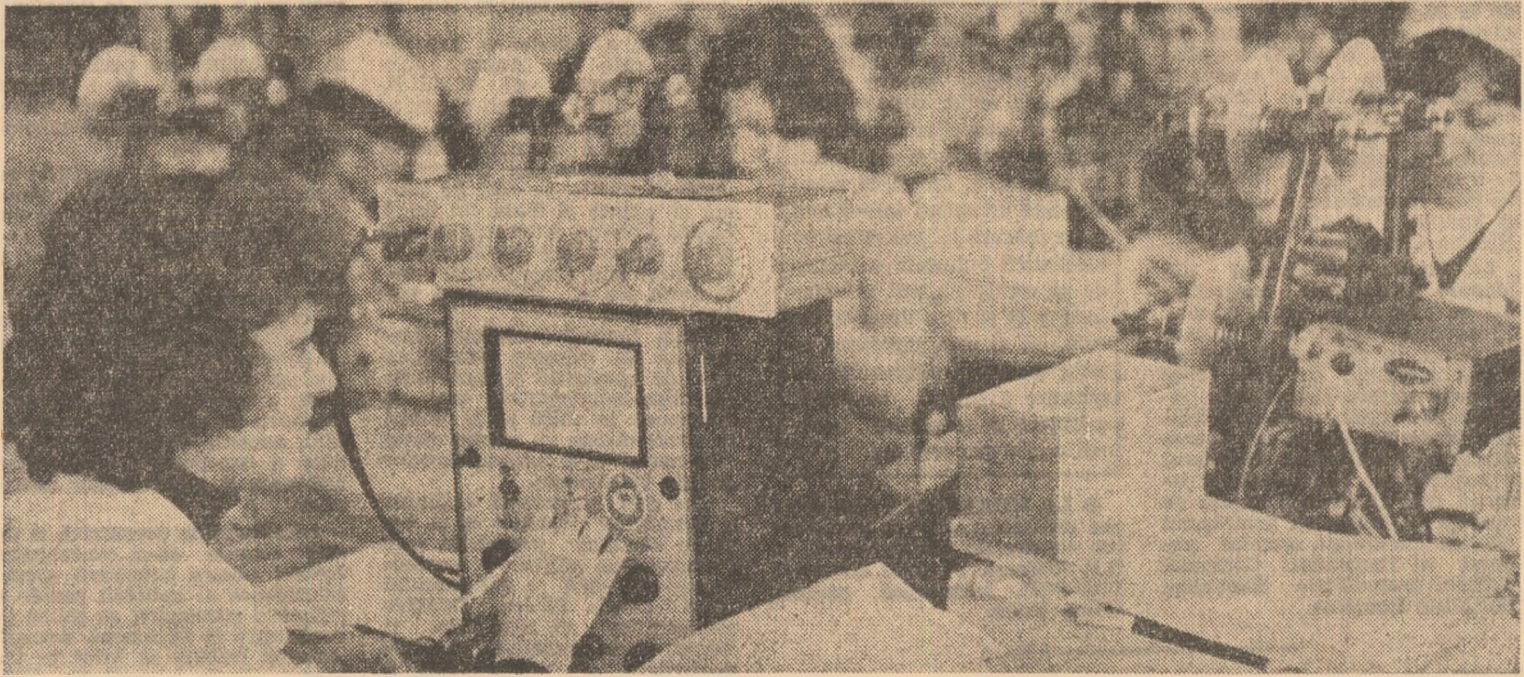
„Se spune adeseori că numai munca de concepție este decisivă pentru introducerea noului — ne declară Florin Borda. Dar în realitate, în care înțelegem prinderea noastră a fost dotată cu mașini-unelte de producție foarte ridicată (unele dintre ele — cu comandă numerică), cu strunguri automate (produse chiar de noi), modul în care de muncă pe ele ar fi o însemnătate decisivă pentru producție, deci și pentru tot ceea ce se creează nou aici”.

„Acest lucru nu exclude, însă — este de părere Valentin Negrițu — atenția cu care trebuie privită munca de concepție. Aici mai trebuie pus în punct o serie de lucruri, fiind chiar de modul în care mișcarea de creație tehnico-științifică este privită la nivel național. Prea multe hîrtii, prea mult dezinvențare, citeodată, pentru grabnica aplicare a unor invenții, prea puțină atenție acordată stimulării celor ce inventează, atragerii lor la o muncă fără întreruperi, eficientă. Nu trebuie uitat — și noi, aici, la S.A.R.O., nu uităm acest lucru — că investiția de inteligență este decisivă pentru progresul tehnic. A o primi cu neîncredere — iată un risc pe care nu cred că ni-l putem asuma”.

Înainte de a-i părși pe tinerii întreprinderii țirgoviștene le-am mai adresat o întrebare: „Vă considerați întreprindere-model, așa cum sînteți considerați în diferite materiale?” Răspunsul a fost — „da”, rostît fără nici o urmă de falsă modestie.

DAN MUCENIO

BĂTĂLIA PENTRU NOU, BĂTĂLIA PENTRU NOI

Imagine din activitatea harnicului colectiv de la I.P.R.S. Băneasa

Să creăm tinerilor condiții să se exprime plenar la momentul potrivit

— Cînd trebuie să înceapă un tînar „cursa pentru nou”, altfel spus, cînd trebuie să înceapă să se exprime plenar la momentul potrivit? Vă adresez această întrebare pentru că fiind un tînar cercetător recunoscut (premiul Academiei e doar o dovadă) și, totodată, cadru didactic, aveți o imagine complexă a problemei.

— Desigur, încă din timpul școlii. Profesorii sint dator să-l învețe pe elevii lor să nu ia nimic de-a gata, să ajungă singuri la adevăr. La absolvirea prinderea noastră a fost dotată cu mașini-unelte de producție foarte ridicată (unele dintre ele — cu comandă numerică), cu strunguri automate (produse chiar de noi), modul în care de muncă pe ele ar fi o însemnătate decisivă pentru producție, deci și pentru tot ceea ce se creează nou aici”.

— Acest lucru nu exclude, însă — este de părere Valentin Negrițu — atenția cu care trebuie privită munca de concepție. Aici mai trebuie pus în punct o serie de lucruri, fiind chiar de modul în care mișcarea de creație tehnico-științifică este privită la nivel național. Prea multe hîrtii, prea mult dezinvențare, citeodată, pentru grabnica aplicare a unor invenții, prea puțină atenție acordată stimulării celor ce inventează, atragerii lor la o muncă fără întreruperi, eficientă. Nu trebuie uitat — și noi, aici, la S.A.R.O., nu uităm acest lucru — că investiția de inteligență este decisivă pentru progresul tehnic. A o primi cu neîncredere — iată un risc pe care nu cred că ni-l putem asuma”.

DAN MUCENIO

sigură cale de a-l face pe tînar să fie deschis spre nou, să poată să-și schimbe domeniul de activitate dacă necesitățile sociale o cer.

— Și tinerilor, lor ce sarcină le revine, după terminarea pregătirii profesionale?

— Aceiași: să-și conceapă profesia ca pe o continuare a ceea ce au mai potrivit căi și mijloace de a ajunge la un rezultat mai bun.

— Ce se întîmplă, după absolvire, cu studenții dumneavoastră?

— I-aș împărți, după criteriul repartiției, în trei categorii.

— O a doua categorie este repartizată în producție...

— El trebuie să se lupte să nu devină funcționar. Avem absolvenți pe la niște fabrici de medicamente care au fost, desigur gresit, puși de omenii din conducerea respective să păstreze ordinea în ateliere de producție. În felul acesta ei nu-și fac datoria față de societate. Nu s-au pregătît să fie paznici, ci să facă cercetare! Să se zbată să creeze în fabrici, laboratoare de cercetare, să contribuie la descoperirea de substanțe noi, să valorifice materiale care se pierd etc. A-aceiași problemă o au și cei din a treia categorie, cei repartizați în cercetare. Printre-o lău-

din jur. Tînarul trebuie antrenat în cercetări importante și mai ales convins că are toate drumurile deschise, pentru să promovarea se face în funcție de valoare. Din păcate, stăruie încă, repet — în neconcordanță cu principiile noastre socialiste de viață — promovarea pe criteriul vechimii. Or, nu întodeauna cel mai vechi e cel mai bun. El se pare, de asemenea, o adevărată barieră în calea noului ideea etrapizării pe funcții sau pe domenii. Un om nu poate bălături la înfrînt același capitol al unei științe, ajungînd să-și identifice numele cu o descoperire făcută cîndva, după care n-a mai urmat nimic. Cred că este vorba de un unanimită gresit înțeles. Se spune: omul acesta a realizat la un moment dat ceva, să-l lășăm să iasă la pensie de aici. Nu-i facem un bine nici lui, celui pe care sintem dator să-l ajutăm să se realizeze într-un domeniu nou, într-o altfel de muncă, nici societății care n-are ce mai căpăta în plus de la el. În schimb, facem un rău imens celor aflați la început de drum. Tinerilor sîntem obligati să le creăm condiții pentru a se putea exprima plenar la momentul potrivit. Fiecare poate să dea cel mai mult societății la un moment dat al vieții și legat de generația lui. Relațiile interumane, atmosfera de emulație dînt-un colectiv sint adesea factori hotărîtori în descoperiri epocale. În ceea ce-i privește pe tineri, ei trebuie să știe că utilitatea socială, valoarea muncii de cercetare nu este legată neapărat de poziția ocupată în ierarhia universitară sau a unui institut. Important este să ai idei și să urmărești finalizarea lor.

MONICA ZVIRIINSCHII

Convorbire cu dr. LUCIAN GAVRILA

Facultatea de biologie, București

Prima — de fapt, majoritatea — merg în învățămînt. Acolo îi așteaptă sarcini de o importanță covârșitoare și — destul de — nu întodeauna își dau seama de înocuit — mari posibilități de a-și continua cercetările din facultate. Au obligația să-și amenajeze laboratoare în care să-și antreneze elevii la cercetări și iată cîteva exemple doar, din ce se poate face la țară: studiul asupra impactului om-natură; salvarea speciilor de plante și animale pe cale de dispariție, valorificarea plantelor medicinale mai puțin cunoscute, ajutor dat localnicilor pentru a-și cultiva științific loturile personale etc. etc. Ca să fie sincer, destul de puțin crededază așa, mulți vin în București să ceară materiale didactice pe care au învățat și trebuie să și le pregătească împreună cu elevii.

dabilă hotărîre, studenții care au dovedit antipundul reale pentru investigația științifică sint repartizați acum în cercetare, cu o perioadă intermediară de stagiu petrecut în producție. A-cestia trebuie să nu piardă nici un moment legătura cu laboratoarele universitare și să-și folosească întregul timp petrecut în producție pentru a sesiza în ce punct anume trebuie intervenit pentru optimizarea proceselor tehnologice.

— Și, în sfîrșit, vine momentul cînd după stagiul tînarului încadrat ca cercetător sau cadru didactic universitar devine — oficial — „om de știință”. Ce condiții trebuie să intru-nească el și cei din jur pentru a-acesta tînar să rămînă, de-a lungul anilor, real?

— M-aș referi, în primul rînd, la responsabilitățile celor

Argumente pentru viitor

Un fost student de nota 10...

Student „de 10” de-a lungul celor șase ani de facultate, Louis George Popescu nu se gîndește acum, după absolvirea Medicinii, decît la posibilitatea ca și în viitor să poată face munca de cercetare științifică. Pentru cei care îl cunosc bine, această opțiune fermă nu e de natură să mire. Încă din anul al IV-lea, de cînd — sub competența și entuziasmul îndrumare a conf. dr. Constantin Esanu — a început să se familiarizeze cu secretele cercetării, tînarul nostru s-a simțit cu deosebire atraș de această activitate. Un mare merit revine — o recunoaștem întru totul — profesorului său, omul care, în laboratorul de endocrinologie moleculară și reproducere umană din spitalul „C. I. Parhon”, i-a atras atenția asupra numeroaselor necunoscuturi pe care se putea face o foarte atentă investigație „la patul bolnavului”, un larg tîrîm de cercetare, un profesor gata să ofere tot ceea ce știe, un student dornic să afle — iată datele unui început de drum ce nu putea fi altfel decît

fructuos. Au trecut de atunci doi ani... Doi ani în care Louis și alți colegi de an și chiar mai tînci au studiat, pe un mare număr de cazuri, mecanisme intime de reglare între creier și glandele endocrine, au deprins secretele stabilizării diagnosticului clinic și prin metode de laborator la o serie întreagă de boli cu rezultate terapeutice actuale. Factorii care influențează funcția hipofizară, adenohipofiză, insuficiență hipofizară post partum etc.). Tot ceea ce au întreprins era îndreptat spre creșterea posibilităților de recuperare a bolnavilor. Au studiat hormoni din stînga, au aplicat o serie întreagă de metode dinamice pentru a se descoperi prin ce substanțe se poate ajunge, în urma rezultatelor teraputice, la vindicarea bolilor, au dozat hormoni ai creierului și ai glandei hipofize, creînd hormoni sintetici, au citit multe mii de pagini de literatură de specialitate și au petrecut multe cazuri — de zi și de noapte — în laborator. Un prim rezultat: o lucrare (al cărei prim semnatar este Louis George Popescu) prezentată la sesiunea de comunicări științifice studentefi, o lucrare din planul de cercetări al Institutului de endocrinologie, despre care dr. C. Esanu spunea că poate fi publicată în orice revistă de endocrinologie din lume. Dar lucrarea aceasta a însemnat mult mai mult pentru foștii studenți mediciniști — încrederea că pot realiza lucruri deosebite, că pot deveni utili și competitori într-un domeniu în care nu există încă rezultate certe.

Acum, după absolvirea Facultății de medicină, L. G. Popescu nu se gîndește decît la posibilitatea de a face cercetare științifică. Posibilități există (a văzut acest lucru încă din timpul facultății), condiții și dorință de a munci are, astfel încît ne rămîne numai să așteptăm cîteva vreme pentru a face cunoscute cititorilor noștri rezultatele remarcabile obținute în domeniul endocrinologiei de un tînar în care — pentru toate cele făcute pînă acum — trebuie să credem.

D. M. ALEXANDRU

DEZBATEREA NOASTRĂ:

Piatra de încercare a creației în școală o constituie autodotarea

Specialistului de mîine i se cere o sporită capacitate de creație, o înaltă posibilitate de adaptare și promovare a noului, implicarea într-o economie unde progresul tehnice și științifice pîndre cu pași vertiginosi. Venind în întîmpinarea acestor desiderate, Legea educației și învățămîntului a creat cadrul optim de participare a tinerilor la activitatea de cercetare și creație științifică. Ca urmare, în școli au luat ființă noi cercuri de specialitate și s-a intensificat activitatea celor vechi. Primele rezultate nu au întîrziat să apară în acești ani, sesiunile de comunicări științifice ale elevilor fiind o dovadă certă a faptului că în multe licee activitatea de cercetare și creație tehnice este o realitate. Dezbaterea organizată de noi cu participarea la Tabăra de instruire a cadrelor U.T.C. din licee, organizată în acest an la Cîmpulung Muscel, județul Argeș, a scos în evidență, de asemenea, și unele realizări. De pildă, la Liceul Industrial nr. 4 din Constanța a fost creat o minicentru solară, la Liceul de matematică-fizică din Tulcea există preocupări pentru valorificarea descoperirilor chimice, la Liceul de matematică-fizică din Alexandria elevii și-au dotat clubul, prin eforturi proprii, cu o originală stație de radioamplificare. Dialogul nostru cu secretari ai comitetelor U.T.C. din unele licee a relevat însă și faptul că, în afirmarea deplină a activității de creație tehnice și de cercetare științifică din școli, mai există încă piedici: insuficient interes din partea întreprinderilor patronatoare, dotarea slabă a ateliereilor sau, cel mai adesea, „atacarea” unor teme minore, menite să rezolve formal ființarea unei activități de creație într-o unitate de învățămînt.

Nicolae Rogojină, Liceul industrial 4, Constanța: „Există, cred, pentru fiecare dintre noi o datorie: aceea de a se forma în spiritul noului încă din anii de școală, de a se strădui continuu să-și însușească și să aplice tot ce este mai modern în domeniul

statalit, am reușit, de pildă, să cream o minicentru solară care deserveste căminul și cantina școlii. Încercăm să antrenăm în aceste activități cit mai mulți elevi fiind convinși că eficiența acestor realizări rezidă în primul rînd în crearea unei vaste deschideri spre nou, spre largirea orizontului tehnico-științific al elevilor”.

Rodica Lumină Barbu, Liceul de matematică-fizică Slobozia: „Un liceu în care 95 la sută dintre absolvenți se îndreaptă către învățămîntul ingineresc pune din capul locului problema pregătirii lor în domeniul tehnic și, cu toate acestea, greuțțiile de care ne lovim în activitatea de creație și cercetare, persistă. Este vorba în primul rînd, de faptul că nu beneficiem de sprijinul unei întreprinderi patronatoare. Desi sintem elevi foarte buni, nu avem — și din această cauză — materiale la dispoziție, nu există un cerc unde să realizăm ceva. Anul acesta am solicitat din partea factorilor competenți dotarea unor asemenea cercuri pentru că cele actuale de fizică-matematică, biologie, chimie, merg mai mult pe însușirea unor noțiuni decît pe aplicarea lor. La noi n-a venit încă cineva care să ne inițieze în activitatea de cercetare și cred că dacă am avea condiții s-ar putea face foarte multe”.

Tiberiu Cristin, Liceul de ma-

tematică-fizică — Alexandria: „Cred că ideea susținută de o lege mea, anume că trebuie să vină cineva din afară ca să impună activitatea este greșită. Și iată de ce. Și în liceul nostru au existat condiții modeste de lucru. Nu aveam, de pildă, instrumente de precizie cu care să trecem la treabă. Nu ne-a descurajat însă acest fapt și prima realizare a fost un osciloscop cu performanțe ridicate. A fost foarte dificil de realizat pentru că noi însine a trebuit să facem rost de tot — începînd cu schema și terminînd cu piesele. Aș spune că „piatra de încercare” a creației în școala noastră a constituit-o autodotarea. Avem chiar și un cerc de electronică, cu creștii valoroase, foarte apreciate în rîndul elevilor”.

Angela Turcănuș, Liceul industrial nr. 2, Slatina: „Între-adevăr, cercetarea științifică, creația tehnică trebuie să fie complementare pregătirii teoretice. Avînd a-cesta convingere, membrii organizației noastre U.T.C. au reușit să valorifice posibilitățile oferite prin preluarea integrală a lucrărilor la un nou local de școală și a unei săli de sport. Activitatea științifică s-a completat în mod permanent cu realizarea practică. Mulți dintre noi au elaborat lucrări privind economisirea de energie, elaborarea betonanelor, recuperarea materialelor refolosibile pe care le-am aplicat în realizarea acestei lucrări. Am înțeles în acest fel că trebuie să acționăm pentru promovarea noului prin eforturi proprii, folosînd, totodată, experiența căpătată cu fiecare, prilej în parte, pentru realizarea efectivă a unui pas înainte”.

EMILIA VASILIU

Fotografiile paginii: GHEORGHE CUCU

